

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudcem Mgr. Zdeňkem Macháčkem ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Davidem Bezuchou
sídlem Kostelní 10/5, Liberec

proti

žalovanému: Krajský úřad Libereckého kraje
sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2019, č. j. X

t a k t o :

- I. Řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2019, č. j. X, se zastavuje.
- II. Návrh žalobce na prominutí zmeškání lhůty k zaplacení soudního poplatku za podání žaloby se zamítá.
- III. Žalobci bude vrácen opožděně zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno prvostupňové rozhodnutí Magistrátu města Liberec o přestupku žalobce.
2. Podáním žaloby bylo zahájeno řízení dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

3. Podle § 2 odst. 2 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), je poplatníkem soudního poplatku ten, kdo podal žalobu ve věci správního soudnictví. Podle § 4 odst. 1 písm. a) téhož zákona vzniká poplatková povinnost podáním žaloby. Poplatek za podání žaloby ve výši 3 000 Kč (položka č. 18 bod 2 písm. a) sazebníku soudních poplatků) byl přitom splatný podle § 7 odst. 1 věty první zákona o soudních poplatcích vznikem poplatkové povinnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním žaloby zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.
4. Žalobce svoji poplatkovou povinnost při podání žaloby dne 19. 2. 2020 nesplnil, proto jej soud usnesením ze dne 28. 2. 2020, č. j. 73 A 2/2020–11, prostřednictvím jeho zástupce vyzval k zaplacení soudního poplatku a zároveň jej upozornil, že řízení bude zastaveno, pokud poplatek nebude ve lhůtě 15 dnů od doručení výzvy zaplacen. Žalobce ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil.
5. Po marném uplynutí lhůty k zaplacení soudního poplatku podal žalobce dne 20. 4. 2020 návrh na prominutí zmeškání lhůty k jeho zaplacení, k němuž připojil vylepené kolky v hodnotě 3 000 Kč. V návrhu uvedl, že se snažil soudní poplatek osobně uhradit v poslední den stanovené lhůty okolo 16. hodiny, nicméně podatelna soudu byla s ohledem na mimořádné opatření v tuto dobu uzavřena.
6. K tomuto postupu žalobce soud uvádí, že lhůta k zaplacení soudního poplatku dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, ve znění po novele č. 296/2017 Sb., je lhůtou propadnou, k následnému zaplacení soudního poplatku již soud nemůže přihlížet, a proto nelze ani zmeškání této lhůty prominout. K tomuto závěru dospívá i existující soudní judikatura (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2017, č. j. 3 As 321/2017-19, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 10. 2018, č. j. 5 As 238/2018-11, či usnesení Ústavního soudu ze dne 11. 11. 2019, sp. zn. IV. ÚS 2774/19). Soudu tedy po marném uplynutí lhůty stanovené žalobci k zaplacení soudního poplatku nezbývá, než řízení zastavit, a to bez ohledu na podaný návrh na prominutí zmeškání lhůty a na pozdní zaplacení poplatku. Již proto nebylo možno návrhu na prominutí zmeškání lhůty vyhovět.
7. Nad rámec toho soud uvádí, že především bylo povinností žalobce uhradit soudní poplatek již při podání žaloby, kdy mu poplatková povinnost vznikla. Praxe některých účastníků či advokátů, kteří si jsou uvedeného vědomi, přesto soudní poplatek záměrně při podání žaloby nehradí, s sebou přináší nutnost obezřetného postupu z jejich strany, kdy je třeba sledovat doručení výzvy soudu a běh soudem stanovené lhůty, aby mohl být poplatek uhrazen včas. V daném případě žalobce dokonce přímo v žalobě deklaroval, že soudní

poplatek uhradí až po výzvě soudu, a to bezhotovostně. Byl si tedy své poplatkové povinnosti již při podání žaloby vědom.

8. Mimořádné okolnosti omezující standardní fungování jak soudu, tak jistě i žalobce a jeho zástupce jsou sice pochopitelné, omezení provozu podatelen v budově okresního soudu v Liberci a liberecké pobočky Krajského soudu v Ústí nad Labem bylo však zřetelně deklarováno mj. na webových stránkách obou soudů, stejně jako na soudní budově. Žalobcem v návrhu deklarovanou snahu uhradit soudní poplatek osobně v hotovosti v poslední den lhůty odpoledne, aniž se v nastalé situaci předem informoval o fungování podatelny soudu, nelze než označit za neobezřetný postup, který je navíc rozporný s jeho v žalobě avizovaným záměrem úhrady poplatku bezhotovostně.
9. Bezhotovostní úhradě soudního poplatku pak nebránilo nic, obzvláště s ohledem na to, že dle názoru soudu lhůta k úhradě soudního poplatku žalobci neuplynula dne 6. 4. 2020, jak žalobce uvádí v návrhu na prominutí zmeškání lhůty, nýbrž až dne 7. 4. 2020. Pokud totiž jde o doručení výzvy soudu do datové schránky zástupce žalobce, zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, upravuje pouze délku lhůty, po které je písemnost dodaná soudem do datové schránky považována za doručenou fikcí. Není důvodu, aby se na počátek běhu této lhůty a její skončení, tedy okamžiky, které uvedený zákon speciálně neupravuje, nevztahovalo relevantní ustanovení procesního předpisu, dle něž soudní řízení probíhá, tedy v daném případě § 40 s. ř. s. (k tomu srov. usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 7. 2013, č. j. 11 Co 393/2013, uveřejněné ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 15/2014). Výzva k zaplacení soudního poplatku byla zástupci žalobce dodána do datové schránky dne 12. 3. 2020, desátým dnem po dodání byla neděle 22. 3. 2020, k doručení výzvy tedy v souladu s § 40 odst. 3 s. ř. s. došlo v pondělí 23. 3. 2020.
10. Počítání lhůty pro doručení uvedeným způsobem je zákonem předvídáno, směřuje koneckonců ve prospěch žalobce, když jemu stanovená lhůta je delší, a není vyloučeno jen proto, že informační systém datových schránek s posunem lhůty na nejbližší pracovní den nepracuje. Pravidla soudního řízení totiž nejsou stanovena informačním systémem, nýbrž zákonem. S ohledem na uvedené uplynula patnáctidenní lhůta k zaplacení soudního poplatku až dne 7. 4. 2020. Pokud tedy žalobce dne 6. 4. 2020 odpoledne zjistil, že podatelna soudu v tuto dobu již nefunguje, nic mu nebránilo až do druhého dne uhradit soudní poplatek bezhotovostně. Proč žalobce po svém tvrzeném zjištění ze dne 6. 4. 2020 uhradil soudní poplatek až dne 20. 4. 2020 není soudu zřejmé. Ani z těchto důvodů tedy soud nemá za to, že by byl žalobce jakkoli zkrácen na svých právech.
11. Soudu je známo, že aktuálně probíhá zákonodárný proces přijetí právní úpravy reagující na mimořádné podmínky v době výskytu koronaviru, jehož součástí má dle návrhu být i speciální úprava prominutí zmeškání lhůty ve správním soudnictví. Tato úprava nicméně

jednak aktuálně účinná není, není tedy známa ani její výsledná podoba, dále pak má soud s ohledem na výše uvedené za to, že na straně žalobce ani není dán omluvitelný důvod, pro nějž nemohl soudní poplatek včas uhradit.

12. Na základě uvedeného soud podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích usnesením řízení o žalobě zastavil. Podmínky pro prominutí zmeškání lhůty k zaplacení soudního poplatku soud neshledal, a protože poplatková povinnost žalobce podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích zaniká, přičemž žalobce soudní poplatek opožděně uhradil, bylo s ohledem na § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích rozhodnuto o vrácení soudního poplatku žalobci, a to ve lhůtě podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Postupem podle § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích byl žalobci vrácen zaplacený poplatek v plné výši, neboť i s ohledem na závěry výše označené judikatury Nejvyššího správního soudu (5 As 238/2018-11) považuje soud žalobce za osobu, která již nebyla k úhradě poplatku povinna, a není proto namístě vrácený poplatek krátit.
13. Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, nepřiznal soud v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 21. dubna 2020

Mgr. Zdeněk Macháček
samosoudce